

Odluka:
PŽ-2890/16-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ-2890/16-3
Vrsta odluke: Rješenje
Datum odluke: 03.05.2016
Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

89. PŽ-2890/16-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lidije Tomljenović, predsjednika vijeća, Josipa Turkalja, suca izvijestitelja i Marine Veljak, člana vijeća, u stečajnom postupku povodom prijedloga FINANCIJSKE AGENCIJE, OIB ..., R. centra S., Podružnica Z., Z., I. D. 4, nad stečajnim dužnikom Ž. d.o.o., OIB ..., Z., P. B. 1, odlučujući o žalbi A. S. i M. S., osoba ovlaštenih za zastupanje stečajnog dužnika do otvaranja stečajnog postupka, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-332/16-3 od 24. ožujka 2016., u sjednici vijeća održanoj 3. svibnja 2016.

riješio je

Uvažava se žalba osoba ovlaštenih za zastupanje dužnika A. S. i M. S., ukida rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-332/16-3 od 24. ožujka 2016. i predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja odlučeno je:

„I. Pozivaju se članovi uprave uvodno označenog dužnika A. S. iz Z., P. B. 1, OIB: ... i M. S. iz Z., P. B. 1, OIB: ..., kao osobe ovlaštene za zastupanje dužnika po zakonu, u roku od 8 dana od dana primitka ovog rješenja, solidarno uplatiti predujam za namirenje troškova stečajnoga postupka u iznosu od 1.000,00 kn u Fond za namirenje troškova stečajnoga postupka iz čl. 111. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15, u nastavku teksta SZ) na žiro račun ovog suda kod Hrvatske poštanske banke broj: HR 4323900011300000857, pozivom na broj 05 100-332-16 te u istom roku dostaviti u spis dokaz o uplati.

II. Ako osobe iz točke I. izreke ovog rješenja ne plate solidarno navedeni predujam u propisanom roku, na odgovarajući način primijenit će se pravila o prisilnoj naplati novčane kazne u parničnom postupku (čl. 10., čl. 110. i 51. 318. Zakona o parničnom postupku, Narodne novine broj: 25/13 i 89/14).“

Protiv ovog rješenja žale se A. S. i M. S., kao osobe ovlaštene za zastupanje stečajnog dužnika do otvaranja stečajnog postupka zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Sadržajno predlažu pobijano rješenje ukinuti.

Žalba je osnovana.

Neosnovano žalitelji osporavaju postojanje uvjeta za provođenje stečajnog postupka, jer pobijanim rješenjem nije odlučeno o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka.

Neodlučni su žalbeni navodi kojima se ukazuje da e u tijeku ovršni postupak koji je pokrenuo ovrhovoditelj OTP BANKA HRVATSKA d.d. Zadar, a koji ovrhovoditelj je i blokirao račun stečajnog dužnika, jer činjenica što je u tijeku ovršni postupak ne utječe na mogućnost pokretanja i vođenja stečajnog postupka.

Žalitelji potvrđuju navod iz prijedloga za otvaranje stečajnog postupka da dužnik ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 2104 dana, te ne osporavaju činjenične navode da evidentirane neizvršene osnove za plaćanje iznose 678.522,32 kn, te da dužnik ima jednog zaposlenog.

U konkretnom predmetu, žalitelji nisu podnijeli sudu prvog stupnja prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, već je takav prijedlog podnijela Financijska agencija sukladno svojim zakonskim ovlastima propisanim odredbom čl. 110. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ).

Zbog toga što je Financijska agencija podnijela prijedlog za otvaranje stečajnog postupka na temelju odredbe čl. 113. st. 1. SZ-a sud osobi ovlaštenoj za zastupanje dužnika koja nije podnijela prijedlog za otvaranje stečaja nalaže uplatu predujma za namirenje troškova stečajnog postupka.

Međutim, sud prvog stupnja je pogrešno naložio žaliteljima uplatu predujma u Fond za namirenje troškova stečajnog postupka.

Odredbom čl. 111. st. 3. SZ-a propisano je da se iz Fonda isplaćuju sredstava potrebna za namirenje troškova stečajnog postupka koja se ne mogu namiriti iz imovine dužnika ili iz osiguranja predujma za namirenje troškova stečajnog postupka. Dakle, svrha tog instituta je pokriće primarnih troškova stečajnog postupka u slučajevima kad potrebna sredstva nisu osigurana u skladu s odredbom čl. 112. i čl. 113. SZ-a.

Iz sadržaja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka proizlazi da sredstva nisu osigurana primjenom odredbe čl. 112. SZ-a, jer na računu dužnika pravne osobe nije bilo novčanih sredstava za zapljenu po nalogu Financijske agencije. Zato je, sukladno odredbi čl. 113. SZ-a prvostupanjski sud naložio osobi ovlaštenoj za zastupanje dužnika po zakonu plaćanje predujma za namirenje troškova stečajnog postupka.

Budući da se u konkretnom slučaju sredstava potrebna za namirenje troškova stečajnog postupka osiguravaju kroz plaćanje predujma odgovorne osobe dužnika (čl. 113. st. 1. SZ-a) ovaj sud primjenom načela a contrario (čl. 111. st. 3. SZ-a) nalazi da osobe ovlaštene za zastupanje dužnika po zakonu nisu dužne iznos predujma uplatiti u Fond za namirenje troškova stečajnog postupka, već na račun suda (argumentacija iz čl. 112. st. 6. SZ-a).

Na takav zaključak upućuje i odredba čl. 113. st. 2. SZ-a kojim je propisano da će neiskorišteni iznos predujma iz st. 1. tog članka sud nakon završetka postupka uplatiti u Fond za namirenje troškova stečajnog postupka.

Osim toga, iako odredbom čl. 114. st. 1. SZ-a proizlazi intencija zakonodavca da svi predlagatelji stečajnog postupka sudjeluju u stvaranju Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka, treba ukazati da žalitelji nisu bili podnositelji prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, već je to bila Financijska agencija. Stoga, žalitelji kao odgovorne osobe dužnika koje nisu postupile sukladno odredbi čl. 110. st. 2. SZ-a ne mogu niti biti obveznici plaćanja (dijela) predujma iz čl. 114. st. 1. SZ-a koji se uplaćuje Fondu za namirenje troškova postupka već prilikom podnošenja prijedloga, već samo obveznici plaćanja predujma iz čl. 113. st. 1. SZ-a, a koji odgovara pojmu „dodatnog iznosa predujma“ iz čl. 114. st. 1. SZ-a, kojeg sud nalaže platiti podnositelju prijedloga u roku od osam dana u iznosu koji ne može biti veći od 20.000,00 kn.

S obzirom na to da ovaj sud ne raspolaže podacima o depozitnom računu prvostupanjskog suda na koji se vrše uplate predujma za namirenje troškova stečajnog postupka, pobijano rješenje ne može se preinačiti, pa je na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a odlučeno kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja.

U ponovnom postupku sud prvog stupnja će uvažavajući upute ovog suda donijeti novo i zakonito rješenje.

U Zagrebu 3. svibnja 2016.